

SLŪJBA SFINTEI
IOĂNEI Ȧ MĂICII
DOHINŪLVI DIN
KĂZĂNI

LĂ DECERNIA MARE

După obișnuitul Psalm se cântă:
Fericit bărbatul..., starea întâi.

La Doamne strigat-am..., se pun
stihurile pe 8.

Dacă se dorește a se face
împreună cu *Slujba Sfinților Mucenici
Epictet, preotul, și Astion, monahul*, se
va urmări tipicul de la sfârșitul acestei
broșuri.

Glasul al 4-lea:

Podobie: *Ca pe un viteaz...,*

Ca pe un frumos palat al
Cuvântului și scaun
purtător de lumină,
Născătoare de
Dumnezeu, Stăpână, pe
Cuvântul Cel de un scaun cu
Părintele, în pântecul tău L-ai
încăput și, născându-L, Lumină
neapusă, întunericul nostru l-ai
luminat. Înșelăciunea șarpelui o
ai gonit și stricăciunea o ai

pierdut, viață veșnică lumii
dăruind prin nașterea ta. Porțile
Raiului le-ai deschis și toată
bunătatea firii omenești i-ai
dăruit. Și acum, Doamnă, prin
sfintele tale rugăciuni, izbăvește
pe robii tăi din toate nevoile.

Ca ceea ce ești Împărăteasă și
Maică a Marelui Împărat și
preaînaltelor puteri, la cer
stând, înainte preacuratele tale
mâini le întinzi, ridicându-le
pentru noi, și pe pământ, ca o
tare ajutătoare, prin dumnezeiasca ta icoană, și cu duhul, cu
robii tăi petreci, și cu bucurie
mântuiești, și izbăvești de toate
primejdiile pe cei ce cu evlavie,
Născătoare de Dumnezeu, te
mărturisesc.

Ca un rai cu aurită strălucire
și loc preafrumos, și de
Dumnezeu luminat, și lemn

sfânt de Duhul Sfânt umbrît, încãperea Luminii celei neînserate, pe tine te cunoaștem arãtat strãlucitã de dumnezeiasca razã, cu Pruncul tãu luminãnd toatã fãptura, Curatã, roagã-te, Împãrãteasã, Nãscãtoare de Dumnezeu, sã mântuiascã norodul, care aleargã la tine, de toate nevoile.

Ea și cu o porfirã împãrãteasã și vison, icoana ta și a Fiului tãu, Nãscãtoare de Dumnezeu, biserica lui Dumnezeu s-a luminat împodobindu-se cu minunile; astãzi, întru arãtarea ei, cheamã pe toți sã prãznuiascã; mai mult și decãt razele soarelui strãlucind cu darul Sfântului Duh, bolnavilor și neputincioșilor izvoare de vindecare izvorãnd, și tuturor dãruindu-le bogatã milã.

Altã stihirã glasul al 8-lea:

Preaînaltule Împãrate și neajunsule, Cel împreunã cu Tatãl și cu Duhul pe scaun șezãtor, bine ai voit a Te naște pe pãmãnt din Fecioara neispitã de nuntã, Iisuse, miluind zidirea Ta, firea omeneascã, cu negrãite bunãtãți. Deci, primește rugãciunile Maicii Tale cele aduse Ție pentru noi și nu pomeni fãrãdelegile noastre, și

miluiește, și mântuiește sufletele noastre, ca un Milostiv. *(de 2 ori)*

Plecãnd cerurile, Împãratul Slavei S-a pogorãt sã înnoiascã pe Adam, pãcatul cu totul pierzãndu-l. Sãlãșluindu-Se întru tine, Preacuratã Fecioarã, și nãscãndu-Se, cheile fecioriei nu le-a stricat, și pe mâinile tale Prunc smerit, Împãratul Arhanghelilor fiind, Se poartã; și acum rugãciunea ta o primește, și cererea ta cu totul o plinește, Nãscãtoare de Dumnezeu, cu dinadinsul, ca Fiul tãu și Dumnezeu, Cãruia roagã-te sã mântuiascã sufletele noastre, ca un Milostiv.

Mai mult decãt cortul lui Moise, cel fãcut dupã chipul celui ceresc, cu totul te-a sfințit Dumnezeu, Nãscãtoare de Dumnezeu, cu Duhul Sfânt tot sãlãșluindu-Se întru tine, pe omul tot l-a înviat. Pentru aceea și icoana ta, mai mult decãt chivotul lui Aaron, umplãndu-se de dumnezeiescul dar, izvorãște sfințire sufletelor și trupurilor, cãreia cu dragoste închinãndu-ne, cerem de la tine mare milã, ca sã mântuiești sufletele noastre, binecuvãntatã ajutãtoare.

Slavã..., Și acum...,

glasul al 8-lea:

Veniți să ne bucurăm de puternicia Apărătoarei neamului nostru, a Împărătesei Născătoarei de Dumnezeu. Veniți la blândul și minunatul, și de îngeri cinstitul preacuratul chip, să ne închinăm, căci dăruiește Născătoarea de Dumnezeu credincioșilor îmbelșugate daruri de tămăduiri și neîncetatul izvor al sfintei icoane, bogat dar izvorând, ne izbăvește pe noi de întunericul ispitelor și al necazurilor, și de tot păcatul și pe cei ce cu bunăcredință, și cu plăcere de Dumnezeu cinstesc prealumina-ta și minunata sfânta icoană a Maicii lui Dumnezeu. Cu care cântând, să strigăm întâiului chip: „Bucură-te, a lumii iubită ajutătoare spre mântuirea sufletelor noastre!”

DOHOD

LUMINĂ LINĂ...

Prochimenul zilei

PAREMIILE:

De la Facere citire:

(28:10-17)

Iar Iacov ieșind din Beer-Șeba, s-a dus în Haran. Ajungând însă la un loc, a rămas să doarmă acolo, căci asfintise soarele. Și luând una din

pietrele locului aceuia și punându-și-o căpătâi, s-a culcat în locul acela. Și a visat că era o scară, sprijinită pe pământ, iar cu vârful atingea cerul; iar îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pe ea. Apoi S-a arătat Domnul în capul scării și i-a zis: «Eu sunt Domnul, Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, și Dumnezeul lui Isaac. Nu te teme! Pământul pe care dormi ți-l voi da ție și urmașilor tăi. Urmașii tăi vor fi mulți ca pulberea pământului și tu te vei întinde la Apus și la Răsărit, la miazănoapte și la miazăzi, și se vor binecuvânta întru tine și întru urmașii tăi toate neamurile pământului. Iată, Eu sunt cu tine și te voi păzi în orice cale vei merge; te voi întoarce în pământul acesta și nu te voi lăsa până nu voi împlini toate câte ți-am spus». Iar când s-a deșteptat din somnul său, Iacov a zis: «Domnul este cu adevărat în locul acesta și eu n-am știut!» Și, spăimântându-se Iacov, a zis: «Cât de înfricoșător este locul acesta! Aceasta nu e alta fără numai casa lui Dumnezeu, aceasta e poarta cerului!»

De la Ieșire citire,

(III, 1-5)

În vremea aceea, Moise păștea oile lui Ietro, preotul din Madian, socrul său. Și, depărtându-se odată cu turma în pustie, a ajuns până la muntele lui Dumnezeu, la Horeb; Iar acolo i S-a arătat îngerul Domnului într-o pară de foc, ce ieșea dintr-un rug; și a văzut că rugul ardea, dar nu se mistuia. Atunci Moise și-a zis: «Mă duc să văd această arătare minunată:

că rugul nu se mistuiește». Iar, dacă a văzut Domnul că se apropie să privească, a strigat la el, Domnul din rug și a zis: «Moise! Moise!». Și el a răspuns: «Iată-mă, Doamne!». Și Domnul a zis: «Nu te apropia aici! Ci scoate-ți încălțăminte din picioarele tale, că locul pe care calci este pământ sfânt!». Și a adăugat lui: „Eu sânt Dumnezeu părintelui tău, Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacob”. Și și-a întors Moise fața că se rușina să privească înaintea lui Dumnezeu. Și a zis Domnul către Moise: „Văzând, am văzut necazul poporului Meu în Egipt și strigarea lui am auzit-o, pentru cei ce-l silesc la munci. Că știu durerea lui și m-am pogorât să-l scap din mâinile egiptenilor și să-l scot pe dânsul din pământul acesta și să-l duc la pământ bun și desfătat, la pământul din care izvorăște lapte și miere.”

De la Pilde, citire:

(IX; 1-11)

Înțelepciunea și-a zidit casă rezemată pe șapte stâlpi. A înjunghiat vite pentru ospăț, a pregătit vinul cu mirodenii și a întins masa sa. Ea a trimis slujnicele sale să strige pe vârful dealurilor cetății: “Cine este neînțelept să intre la mine!”. Și celor lipsiți de buna-chibzuială le zice: “Veniți și mâncați din pâinea mea, și beți din vinul pe care eu l-am amestecat cu mirodenii. Părăsiți neînțelepciunea ca să rămâneți cu viață și umblați pe calea cea dreaptă a priceperii”. Cel ce ceartă pe batjocoritor își atrage disprețul, și cel ce dojenește pe cel

fără de lege își atrage ocară. Nu certa pe cel batjocoritor ca să nu te urască; dojenește pe cel înțelept și el te va iubi. Dă sfat celui înțelept și el se va face și mai înțelept; învață pe cel drept și el își va spori știința lui. Începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu și priceperea este știința Celui sfânt. Căci prin Domnul se vor înmulți zilele tale și se vor adăuga ție ani de viață.

LĂ LITIE

Glasul al 2-lea.

Eu adevărat, precum la chivotul cel de demult, Preacurată, când David, aducând norodul, se veselea, acum icoanei tale, Născătoare de Dumnezeu, asemenea îi stau înaintea soboarele arhierilor și cu cetele îngerilor, împărații și bogații, și toate mulțimile norodului, după vrednicie, fericindu-te pe tine, Maica lui Dumnezeu, și proslăvindu-te cu smerenie, te cinstesc și ți se închină, rugându-se ție, după Dumnezeu, ca să împaci lumea întru pravoslavie, și să mântuiești de toate răutățile pe robii tăi, ceea ce ești una binecuvântată.

De față stau, Doamnă, Născătoare de Dumnezeu, înaintea Preacuratului tău chip adunarea arhierilor și toate noroadale, monahii și mirenii,

știindu-te pe tine cu adevărat ajutorătoare puternică și nebiruită, rugăciuni a-ți aduce din tot sufletul se nevoiesc, și te cheamă la rugăciune către Dumnezeu, trebuindu-le ajutorul tău ca să tinzi de Dumnezeu purtătoarele tale mâini și să-L rogi pentru lume. Ia aminte, dar, și auzi, Stăpână, și dă mângâiere robilor tăi până când nu ne biruiesc păcatele noastre cele grele și cumplite, pentru că al tău ajutor totdeauna ne trebuie nouă, tuturor.

Glăsul al 8-lea:

Cea întâi icoană a ta, pictată de binevestitorul Evangheliei celei de taină și la tine, Împărăteasă, adusă ca să o primești, și să o faci puternică în a mântui pe cei ce te cinstesc, văzându-o, te-ai bucurat ca ceea ce ești milostivă și pricinuitoarea mântuirii noastre, ca și cum ar fi avut icoana gură și glas, ca și când ai zămislit pe Dumnezeu în pânțele, cântare i-ai cântat: „Că iată de acum mă vor ferici toate neamurile...”. Așa și la aceasta căutând, ai zis cu stăpânire: “Cu icoana aceasta să fie darul meu și puterea”. Și noi, cu adevărat crezând că așa ai zis, Doamnă, și prin icoana aceasta cu noi ești.

Cu credință stându-i înainte, ne închinăm ție, noi, robii tăi, cercetează-ne cu îndurărilor tale cele de Maică.

Glăsul al 7-lea:

Munte mare ești și preaslăvit mai mult decât muntele Sinaiului, Născătoare de Dumnezeu, că acela n-a suferit pogorârea slavei lui Dumnezeu cu închipuire și în umbră foc arzând, și tunete, și fulgere acolo făcându-se. Tu însă, cu totul foc dumnezeiesc fiind, pe Cuvântul lui Dumnezeu în pânțelele tău, nearzându-te, L-ai purtat, și la sânii tăi cu lapte L-ai hrănit pe Acela, Ce cu puterea poartă toate. Și îndrăznirea de maică către Dânsul având, ajută, Stăpână, celor ce prăznuiesc cu credință cinstitul tău praznic și ne ajută cu milostivire a cerceta ca ceea ce ai luat de la Dumnezeu darul de a îndrepta și de a acoperi turma, cea cu numele lui Hristos numită, pe robii tăi.

Slavă..., Și acum...,

glăsul al 6-lea:

Toate neamurile omenеști daruri de laudă aduc ție, Stăpână și se roagă ție, Împărătesei și Maicii lui Dumnezeu; proorocii cu înțelepciune te-au

propovăduit, preoții te-au binecuvântat, apostolii și mucenicii te-au mărturisit, împărații și domnii ți se închină, arhieriei propovăduiesc, monahii și mirenii ți se cucernicesc. Bogații și săracii, orfanii și văduvele, și toată vârsta cu toată starea: a bătrânilor și a pruncilor, sub acoperemântul tău cel puternic, cu credință alergăm, acoperă-ne și ne păzește, Doamnă, cu rugăciunile tale și mântuiește din nevoi sufletele noastre.

LĂ STHOANĂ

glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Eufratului...

Locaș al Preacuratei Lumini, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, cum te vom cânta noi, robii tăi, după vrednicie, căci, cu arătarea icoanei tale și al preaveșnicului Prunc, toate se sfințesc.

Stih: *Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul și neamul. (Psalm 44,20).*

Q, Fecioară preacurată, de Dumnezeu cu daruri dăruită! Ce mulțumire cuviincioasă vom aduce ție; că, prin fericita nașterea Luminei celei cu totul strălucitoare, pe toți la viață ne-ai adus.

Stih: *Ascultă, fiică, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită poporul tău și casa părintelui tău. (Psalm 44,24).*

Q, Fecioară doamnă, maica Ziditorului, ceea ce ești bucuria cetelor cerești și neamului omenesc ajutătoare binecuvântată, roagă-te pentru mântuirea sufletelor noastre.

Slavă..., Și acum...,

glasul al 5-lea:

Să cântăm, noroadă, luminat, davidiceasca cântare pruncei, miresei lui Dumnezeu și Maicii Împăratului Hristos: „Stătut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, Stăpâne, în haine aurite îmbrăcată și împodobită cu dumnezeiasca cuviință. Pentru că dintr-însa, ca din cea mai aleasă și bună între femei pe care mai mult decât pe toată lumea o ai îmbunătățit, ai binevoit a Te naște pentru mila Ta cea mare. Și pe aceasta o ai dăruit ajutătoare norodului Tău, ca să-l mântuiască și să-l acopere de nevoi, cu preaputernica și dumnezeiasca Ta putere. Pentru ale cărei rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, mântuiește-ne pe noi.

La binecuvântarea pâinilor cântăm troparul Icoanei de trei ori.

TROPARUL

Glasul al 4-lea:

Folositoare grabnică, Maica Dumnezeului Celui de sus, pentru toți te rogi lui Hristos, Dumnezeul nostru, lucrând mântuire tuturor celor ce aleargă la preaputernicul tău acoperământ. Apără-ne pe noi toți, o, Doamnă împărăteasă și Născătoare de Dumnezeu, în primejdii și scârbe, și în boli, în greutăți și de mulțimea păcatelor. Stăm înaintea și ne rugăm ție cu umilința sufletului și zdrobirea inimii, cu lacrimi înaintea Preacuratului tău chip. Având neîndoită nădejdea la tine ca să ne izbăvești de toate răutățile și să ne dăruiești cele folositoare, și pe toți să-i mântuiești, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară: că tu ești dumnezeiesc acoperământ robilor tăi.

LĂ ȚTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul **Icoanei** (de trei ori).

După prima catismă,

Sedealna întâi,
glasul al 3-lea:

Podobie: *De frumusețea fecioriei...*

Noroadele cele evlavi-oase, drept-credincioasele adunări cu numele lui Hristos numite, apropiați-vă toți cu credință, căzând la dumnezeiescul chip al Maicii lui Dumnezeu, căci cu bucurie dăruiește vindecare celor ce bolesc, iar pe răii slăvitori, ca o săgeată din arc îi rănește, veselindu-ne luminat pe noi pe toți și cu darul luminându-ne prin rugăciunile sale.

Slavă..., Și acum...,

Dumnezeu pe tine, Fecioară, te-a sfințit, pe cea bună și fără prihană între femei, proorocii mai înainte te-au închipuit curat, preoții te-au binecuvântat în Sfânta Sfintelor a petrece, îngerului a te hrăni din ceruri hrană - pâine a-ți aduce, iar Singur Preabunul Unul-Născut, Cuvântul lui Dumnezeu sălășluindu-se întru tine și trup luând, a ieșit din tine. Pentru aceea, ne închinăm ție și te cinstim, ca ceea ce ești adevărată Născătoare de Dumnezeu.

După a doua catismă, sedeauna a doua,

Glasul al 4-lea:

Podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif...*,

Să sălteze luminat toată mulțimea credincioșilor, să suspine însă oastea demonilor, văzând mult numitele praznice Maicii lui Dumnezeu strălucind, să fericiim pe Maica lui Dumnezeu cu cântări dumnezeiești. Căci, unde cu dumnezeiască cuviință se slăvește preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu, Stăpâna, Prunca cea de Dumnezeu aleasă, vrăjmașilor este cădere, iar credincioșilor - tare întărire.

Slavă..., Și acum...,

Q, Preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, Pruncă de Dumnezeu aleasă, luminată plinire a proorocilor, lauda Apostolilor, și a mucenicilor mărturisire și cunună, cea de îngeri cinstită și de neamul omenesc cântată, și a toată lumea dorita ajutorare, mântuiește pe robii tăi de osânda ce va să fie și de izvorul cel de foc, una binecuvântată.

POLIELEU: „Cuvânt bun”.

MĂRIMIRILE:

Stih 1: *Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui. (Ps. 131, 1)*

Mărimu-te pe tine, Preasfântă Fecioară, de Dumnezeu aleasă Pruncă, și cinstim icoana ta cea sfântă, prin care verși tămăduiri tuturor celor ce cu credință aleargă la tine.

Stih 2: *Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu. (Ps. 86, 2)*

Stih 3: *Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău. (Ps. 131, 11)*

Stih 4: *Cel Preaînalt a sfințit lăcașul Său; Dumnezeu este în mijlocul cetății, de aceea nu se va clătina. (Ps. 45, 4-5)*

Stih 5: *Casei tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile. (Ps. 92, 7)*

Stih 6: *Binecuvântat este Dumnezeu în veac și în veacul veacului. (Ps. 88, 52)*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Ăliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule **(de trei ori)!**

După Polieleu, Sedeauna, glasul 1:

Podobia: *Piatra fiind pecetluită...*,

Pe cei ce cu dreaptă credință te cinstesc și pe poporul nostru, ce către tine aleargă, și sfintei icoanei tale cu dragoste se închină, o, Maica lui Dumnezeu, mântuiește-i și vrăjmașii să nu-i risipească. Nici să vină asupra-ne toate răutățile, pe care păcatele noastre ni le-au pregătit nouă, nici fărădelegile noastre să covârșescă peste capetele noastre, ci, cu rugăciunea ta cea de Maică, de Dumnezeu primită, pentru noi, către Dumnezeu să le biruiști.

Slavă..., Și acum...,

Preacurată icoana ta, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, vindecare duhovnicească a toată lumea este, celor ce aleargă către ea, că ție închinându-ne, ne cucernicim și o sărutăm, și o cinstim, dar de vindecări scoțând dintru ea, și de neputințele trupești, și patimile sufletești, cu rugăciunile tale, ne slobozim.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:
Din tinerețile mele...

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui (*Ps. 115, 6*).

Stih: *Țe vom răsplăti Domnului*

pentru toate câte ne-a dat nouă (Ps. 115, 3)?

Toată suflarea.

Evanghelia de la Matei (XI, 27-30):

„Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu...” (caută joi în săptămâna a IV-a după Rusalii).

Psalmul 50

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: *Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.*

Și idiomela,
glasul al 8-lea:

Veniți să ne bucurăm de puternicia Apărătoarei neamului nostru, a Împărătesei Născătoarei de Dumnezeu. Veniți la blândul și minunatul, și de îngeri cinstitul, preacuratul chip, să ne închinăm, căci dăruiește Născătoarea de

Dumnezeu credincioșilor îmbeșugate daruri de tămăduiri. Și neîncetatul izvor al sfintei icoane, bogat dar izvorând, ne izbăvește pe noi de întunericul ispitelor și al necazurilor, și de tot păcatul, și pe cei ce cu bună-credință și cu plăcere de Dumnezeu cinstesc prealuminata și minunata, sfânta icoană a Maicii lui Dumnezeu. Cu care cântând, să strigăm întâiului chip: „Bucură-te, a lumii iubită ajutoare, spre mântuirea sufletelor noastre!”

CANOANELE

Canonul Icoanei cu irmosul pe 12.

**Cântarea 1
glasul al 4-lea:
Irmos:**

Să cântăm Domnului, Celui «Ce a povățuit pe poporul Său «prin Marea Roșie, cântare de «biruință, căci cu slavă S-a «proslăvit».

Cele de bucurie, acum, Curată, sosind, laudă îți aduc, bucură-te, și cu lin glas, Călăuzitoare, îți strig: „Bucură-te și mă umple de cunoștință pe mine cel ce încep a te lauda!”

Pe Hristos ai născut, Bucuria noastră cea veșnică. O, bucură-te, întru tot cântată! Nădejdea

ortodocșilor, Călăuzitoare, întru tot laudată Fecioară, O, umple-mă de bucurie, ceea ce ești dorirea lumii.

Slavă...,

Toți oamenii dănuiesc și, cu o unire, pururea toți îngerii în ceruri și pe pământ strigă Odighitriei: „Fecioară, ceea ce prin nașterea ta toate le-ai umplut de bucurie!”

Și acum...,

Pe ceea ce cu frică îți strigă: „Bucură-te, Odighitrie!” învrednicește-i bucuriei, fiind Maică a bucuriei și-i izbăvește de toate scârbele și pe toți cei ce aleargă la tine, miluiește-i.

Catavasi:

Deschide-voi gura mea și se va umplea de Duh, și cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici; și mă voi arăta luminat prăznuind și voi cânta minunile Ei, bucurându-mă.

**Cântarea a 3-a:
Irmos:**

Tu ești tăria celor ce aleargă la «Tine, Doamne; Tu ești lumina «celor întunecați; și pe Tine Te «laudă duhul meu».

Ă Împăratului Hristos celui înalt, Maică, O, bucură-te, Curată, palat neclintit și în-

suflețit, bucură-te, Călăuzitoare, bucură-te, că prin tine nevătămat locașul nostru se păzește.

Pe Care, neputând făptura a-L încăpea, trupește L-ai încăput, Călăuzitoare, Fecioară neispită de nuntă, drept aceea „Bucură-te”, îți cântăm, după datorie, mântuiește-ne.

Slavă...,

Bucuria cea mult cântată a lumii, pururea „bucură-te”, îți cântăm ție, învrednicindu-ne, Curată, veșnicei bucurii, prin ale tale, cele de Maică rugăciuni, către Cel Ce S-a născut din tine, Odighitrie.

Și acum...,

Hăstrapă de aur și sfeșnic, și toiag, și masă, curată Odighitrie, te numim și glasul cel de bucurie ție pururea ți-l aducem, împreună și cele multe însușiri.

Catavasie:

***P**e ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu și îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întărește-i, întru dumnezeiască mărirea Ta, cununilor mării învrednicindu-i.*

SEDEALNA

glasul al 8-lea:

Podobie: Pe înțelepciunea și

Cuvântul...

Dumnezeieștii Apostoli ai Cuvântului, vestind Evanghelia lui Hristos cu mare glas la toată lumea, au zidit dumnezeiască biserică întru Preasfântul tău nume, Născătoare de Dumnezeu și, venind către tine, Doamnă, te-au rugat să mergi ca să o sfințești pe aceea. Iar tu, o, dumnezeiască Maică ai zis: “Mergeți cu pace și eu sunt cu voi acolo”. Iar ei, mergând, au aflat acolo pe zidul bisericii asemănarea chipului tău, Stăpână, scris cu dumnezeiasca putere întocmai. Și, văzând, s-au închinat ție, și au preaslăvit pe Dumnezeu, cu care și noi ne închinăm icoanei tale celei dumnezeiești, cerând de la tine ca să dăruiești iertare de greșeli robilor tăi, una binecuvântată.

Slavă..., Și acum..., **aceeași.**

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Ăm auzit și cu frică am «lădat, Doamne, înomenirea «Ta, pe care mai înainte de veci «ai hotărât-o și mai pe urmă ai «binevoit a o săvârși».

Bucură-te, minunea minunilor, Stăpână Călăuzitoare, bucură-te, bucuria tuturor,

păzitoarea creștinilor în năpaste, zidul nebiruit al cetăților și al satelor, și biruință asupra vrăjmașilor.

Bucură-te, bucură-te, lauda poporului ortodox și care ești oștii celei iubitoare de Hristos acoperemânt, Împărăteasa tuturor. Bucură-te, Călăuzitoare, scăparea noastră a tuturor și întărirea.

Slavă...,

Bucură-te, ceea ce tuturor ești întru nevoi izbăvire, bucură-te, a tuturor scârbiților gata mângâiere, bucură-te, întru tot cântată, bucură-te, Odighitrie întru tot binecuvântată și tuturor neputincioșilor tămăduire.

Și acum...,

Bucură-te, că pe a ta mărire toată făptura se silește, după datorie, a o slăvi și nu poate, Odighitrie. Și pentru aceasta, îți strigă ție: „Bucură-te, Stăpână, ceea ce ești locaș Dumnezeului celui neîncăput!”

Catavasie:

Cel ce șade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe norul cel ușor, a venit Iisus, Cel cu totul dumnezeiesc, din Preacurata Fecioară, și a mântuit pe cei ce cântă: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Din negura patimilor, ca «dintr-o noapte prea adâncă, «mântuindu-mă, Te rog, «învrednicește-mă să mânece «duhul meu la lumina zilei «poruncilor Tale, Hristoase».

Ădânc de îndurări și de bunătați fiind, bucură-te, Călăuzitoare, Fecioară, ceea ce tuturor credincioșilor le faci bucurie. O, bucură-te, că celor din nevoi și din scârbe ești foarte grabnică apărătoare.

Din împlinirea minunilor tale celor mari s-au umplut de bucurie toți cei ce le-au văzut, pentru care ne umplem și noi, credincioșii, care nu le-am văzut și numai le-am auzit, și cu toți îți strigăm, și cântăm ție pururea și în tot locul: „Bucură-te, Călăuzitoare!”

Slavă...,

Bucură-te, Odighitrie, ceea ce ești sălășluire și locaș Dumnezeului nostru, preadumnezeiesc, Fecioară și al negrăitei slavei Lui. O, bucură-te, palat preaînfrumusețat, bucură-te, cetate însuflețită care pururea împărătești.

Și acum...,

Te privim pe tine, pruncă, ca pe o bucurie neîmpuținată și ca pe o mare Fecioară, Odighitrie, și, bucurându-ne toți, îți strigăm ție: „Bucură-te!” și, laudându-te, de la tine darurile cele dumnezeiești, pururea nevăzut, le așteptăm.

Catavasi:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, că Tu, Fecioară neispită de nuntă, ai avut în pânțec pe Dumnezeu Cel peste toate și ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce Te laudă pe Tine.

Cântarea a 6-a:
Irmos:

Rugăciunea mea voi vărsa către «Domnul și Lui voi spune «mâhnirile mele; că sufletul meu s-«a umplut de răutăți și viața mea s-«a apropiat de iad. Dar ca Iona mă «rog: „Dumnezeule, din «stricăciune scoate-mă”».

Când ai primit pe Hristos, Preacurată, ai auzit glas: „Bucură-te!”, Călăuzitoare Fecioară, pe Care și născându-L negrăit, de la toți auzi pururea: „Bucură-te!”

Pe toate de bucurie le-ai umplut și pe cele de sus cu cele

de jos tu le-ai împreunat, Călăuzitoare, drept aceea, acum cerul și tot pământul cu o unire îți strigăm ție: „Bucură-te!”

Slavă...,

Q, bucură-te, întru tot cântată Odighitrie, care ești mângâierea văduvelor și săracilor. Bucură-te, că izvorăști tuturor săracilor bogăție nedeșertată.

Și acum...,

Ceea ce ești decât tot aurul mai strălucită și decât soarele cel de dimineață mai luminată, locuință a lui Hristos, bucură-te, Odighitrie, bucură-te, Fecioară, bucură-te, Mireasă nenuntită.

Catavasi:

Întelegții de Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-Însa.

CONDĂCEȚ

glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...,

Să alergăm, noroade, la liniștitul acesta și bunul liman, la grabnica ajutătoare, gata și caldă mântuire, la acoperământul Fecioarei, să grăbim la rugăciune sârguindu-ne la pocăință, că izvorăște nouă neîmpuținată milostivire

Preacurata Născătoare de Dumnezeu, apucând înainte spre ajutor, izbăvind de mari nevoi și răutăți pe robii săi, cei cu bune năravuri și de Dumnezeu temători.

IEQS

Înțelegerea curățindu-ne și mintea, să alergăm la Născătoarea de Dumnezeu cu luminate cântări fericind-o pe dânsa și pe Preacurata icoana ei să o proslăvim, și să o cinstim, și, căzând, să ne închinăm ca și singura fiind aceleia. Că cinstea icoanei trece la chipul cel dintâi și cel ce o cinstește și se închină ei cinstește pe singur chipul cel dintâi, după cum dumnezeieștii părinți au zis. Dar cine nu cinstește pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu și nu se închină icoanei ei, anatema să fie. Deci, să se rușineze și să piară cei ce n-o cinstesc pe ea, căci izbăvește de mari nevoi și răutăți pe robii săi, cei cu bune năravuri și de Dumnezeu temători.

SINAXAR

În ziua a 8-a a lunii iulie, facem pomenirea Icoanei făcătoare de minuni din Kazani a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu

Născătoarea și pururea Fecioara Maria.

Icoana Maicii Domnului din Kazan (Kazanskaya) este una dintre cele mai cunoscute icoane făcătoare de minuni din Biserica Ortodoxă din Rusia, considerată ocrotitoarea orașului Kazan și a poporului rus. Numele icoanei vine de la localitatea Kazan, unde icoana a apărut, a fost păstrată și de unde cinstirea ei s-a răspândit în tot cuprinsul Rusiei.

Această icoană a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu cu Pruncul este unică prin faptul că în ea este zugrăvită o singură mână – mâna dreaptă a Pruncului Hristos, care binecuvântează. Mâinile Maicii Domnului și mâna stângă a Mântuitorului nu sunt vizibile, ci se află sub veșminte.

Două mari catedrale, în Moscova și în Sankt Petersburg, sunt închinare Maicii Domnului din Kazan, dar și alte numeroase biserici, din întreaga Rusie.

Numele icoanei vine de la localitatea unde a apărut icoana.

Conform tradiției, icoana a fost adusă în Rusia de la Constantinopol, în secolul al XIII-lea. După ce tătarii au asediat și au cucerit orașul Kazan, l-au transformat în capitala Hanatului lor, în anul 1438, iar icoana Maicii Domnului din Kazan nu a mai fost menționată în nicio cronică. Informații despre icoană încep să apară la câțiva ani după eliberarea orașului de sub stăpânirea tătară, de către Ivan cel Groaznic, în anul 1552.

Fără nicio îndoială, reprezintă voia lui Dumnezeu ca dreapta credință să se răspândească din Rusia în rândul poporului tătar. Iată, de ce cucerirea orașului Kazan de către Țarul Ivan cel Groaznic nu a fost atât o cucerire teritorială, cât un triumf religios. Această victorie a fost considerată de care țar ca un dar al lui Dumnezeu, primit prin mijlocirea Maicii Domnului. În 1552, după cucerirea orașului, țarul a dat ordin să se construiască catedrala cu hramul Buna Vestire, în cinstea Împărătesei Cerurilor. Lucrările au început în 1555, catedrala fiind finalizată cinci ani mai târziu.

În 1579, Maica Domnului i s-a arătat în vis unei fetițe de zece ani, ce se numea Matroana, spunându-i să scoată de sub ruinele unei case arse chipul sfânt, frumos zugrăvit. Vedenia s-a repetat până când copila a înțeles că icoana trebuia căutată printre dărâmăturile indicate. Conform instrucțiunilor primite în vis, Matroana a mers la arhiepiscop și i-a povestit visele ei, dar acesta nu a luat-o în serios.

Pe 8 iulie 1579, Matroana a mers împreună cu mama ei și a dezgropat icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu de sub cenușa unei case, unde fusese ascunsă mult timp de furia tătarilor. Icoana descoperită era strălucitoare și frumoasă, ca și cum ar fi fost nouă. Auzind cele petrecute, arhiepiscopul a venit îndată și s-a rugat înaintea icoanei, pocăindu-se pentru necredința lui. După aceasta, el a luat icoana și a așezat-o în Biserica „Sfântul

Nicolae” din Kazan, unde un bărbat care era orb s-a vindecat chiar în acea zi. La această biserică slujea ca preot Ermoghen, care mai târziu a fost ales mitropolit de Kazan. El a mutat icoana în Catedrala „Buna Vestire” din Kazan și a stabilit ziua de 8 iulie ca zi de prăznuire a icoanei Maicii Domnului din Kazan. Aici, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a săvârșit numeroase tămăduiri sufletești și trupești prin sfântă icoana sa. Despre aceste evenimente aflăm din *Cronicile lui Ermoghen*, care au fost scrise la cererea țarului, în anul 1595.

În anul 1612, când Ermoghen a devenit patriarh al Moscovei și al Întregii Rusii, Moscova a fost ocupată de invadatorii polonezi. Patriarhul a făcut un apel către poporul rus ca să se ridice la luptă și să-și apere pământurile. Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Kazan a fost adusă în fruntea armatei condusă de cneazul Dimitrie Pojarski.

Când armata poloneză a fost în cele din urmă izgonită din Moscova, la 22 octombrie 1612, victoria a fost atribuită mijlocirii Maicii lui Dumnezeu, prin icoana din Kazan. În același an, atunci când țarul Mihail Feodorovici a urcat pe tron, a instituit zilele de 8 iulie și 22 octombrie ca sărbători în cinstea icoanei Maicii Domnului din Kazan. Vestea despre icoana descoperită în mod miraculos s-a răspândit în întregul oraș. Grupuri întregi de oameni au început a se îndrepta către

casa lor pentru a o vedea și a i se închina.

Dusă din locul cu pricina, icoana Maicii Domnului din Kazan este purtată în procesiune în Biserica Sfântului Nicolae, iar apoi în Catedrala Blagovesteniei (a Bunei Vestiri), loc în care mulți credincioși alergând, au primit tămăduire sufletească și trupească.

Aceste minunate fapte, și nu numai ele, l-au determinat pe Ivan cel Groaznic să zidească pe locul apariției o mănăstire de maici, unde a așezat icoana. Tânăra Matroana și mama sa au devenit primele viețuitoare ale acestui așezământ.

În 1594, au început lucrările la o nouă catedrală închinată Maicii Domnului. După un an, a fost sfințită de către Mitropolitul Gherman.

Țarul a ferecat icoana Maicii Domnului într-o îmbrăcăminte de aur, pietre prețioase și perle. Mai târziu, a fost făcută o nouă ferecătură de către împărăteasa Ecaterina.

Pentru solirile Preacuratei Maicii tale, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii cei de Dumnezeu «cinstitori, în Babilon, chipului «celui de aur nu s-au închinat; «ci, în mijlocul cuptorului celui «de foc fiind rourați, cântare au «cântat, grăind: „Binecuvântat

«este Dumnezeu părinților «noștri”».

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu Călăuzitoare, bucură-te, ceea ce pururea pe toți credincioșii îi povățuiești a călători drept spre toată cărarea mântuirii; bucură-te, Stăpână, că prin tine pururea ne izbăvim de primejdia barbarilor celor ce ne stau de față.

Bucură-te, Călăuzitoare, bucură-te, ceea ce priveghezi și te rogi pentru noi către Dumnezeu, și pe toți, și tot norodul de toate răutățile și scârbele, Născătoare de Dumnezeu, prin a ta mijlocire, îi izbăvești.

Slavă...,

Bucură-te, bucură-te, Preasfântă Odighitrie, care pe ale noastre cereri spre al nostru folos le îplinești și voiești pururea și totdeauna tuturor bună unire și dragoste, iar mai vârtos, între cei aleși.

Și acum...,

Bucură-te, bucură-te, ceea ce ești povățuitoarea corăbiilor celor ce înoată cu primejdie și izbăvire credincioșilor, și care mântuiești de toate scârbele și pe cele de multe feluri neputințe îndelungate, degrab le dezlegi.

Catavasi:

N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, ci numai Făcătorului; ci groaza focului bărbătește înfruntându-o, se bucurau, cântând: *Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, bine ești cuvântat.*

*Cântarea a 8-a:**Irmos:*

Tinerii cei grăitori de «Dumnezeu, în cuptor împreună «cu focul și văpaia călcând, au «cântat: „Binecuvântați, toate «lucrurile Domnului, pe «Domnul»».

Bucură-te, Prealăudată Marie, că din tine într-un tot binecuvântatul Dumnezeu S-a îmbrăcat, într-un mine tot omul. Și, îmbrăcându-Se, m-a unit Dumnezeirii Sale cu negrăită unire, Fecioară Călăuzitoare, bucură-te, cea plină de dar și care ești bucuria la toată lumea.

Bucură-te, ceea ce ești izgonitoare a duhurilor celor viclene; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu Călăuzitoare; bucură-te, că pe tine oștile cele nevăzute cerești pururea te slavoslovesc și, ca pe una ce ai fost Maica lui Dumnezeu, te măresc. Bucură-te, că pe cele de jos le-ai unit cu cele de sus.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Bucură-te, ceea ce pe toate puterile cerești fără de asemănare le întreci; bucură-te, Odighitrie, bucură-te, că, născând pe Dumnezeu, pe toată făptura o stăpânești cu adevărat, Stăpână într-un tot cântată. Bucură-te, că petreci Fecioară curată și după naștere. Și acum...,

Bucură-te, ceea ce ești slava tuturor femeilor și locaș preasfințit al Dumnezeului nostru. Bucură-te, Odighitrie; bucură-te, mântuitoare de suflete a toată lumea, bucură-te, nor acoperitor, care ești mai desfătăată decât cerurile; bucură-te, ceea ce ești ca un vas plin de mir al dumnezeiescului Mir.

Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preainălțându-L pe Dânsul într-un toți vecii.

Catavasi:

Pe tinerii cei bine-credincioși, în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-Ti cânte Ție: pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul într-un toți vecii.

Cântarea a 9-a:**Irmos:**

Străin lucru este maicilor «fecioria; străină este și «fecioarelor nașterea de fii. Iar «în tine, Născătoare de «Dumnezeu, amândouă s-au «rânduit. Pentru aceasta, toate «semințiile pământului pe tine «neîncetat te fericesc».

Bucură-te, făclie ce ai purtat pe Lumina cea neînserată și care, întru nașterea ta, pe întunericul multei nedumnezeiri l-ai surpat și din prăpăstiile iadului, pe oameni i-ai scăpat. Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Călăuzitoare, înainte părtinitoare a tuturor bunătaților.

Bucură-te, pământul cel înțelegător și însuflețit dintru care ne răsari nouă, credincioșilor, spicul cel ceresc și pe toată lumea de foametea cea pierzătoare de sufletele o ai izbăvit. O, bucură-te, via care ne-ai născut Strugurele vieții, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, Călăuzitoare.

Slavă...,

Bucură-te, ceea ce ești preafrumoasă, rai al tainicelor flori. Bucură-te, Maică Fecioară, că pe mințile cele nevăzute, prin a ta străină

curăție, le biruiești, de Dumnezeu Născătoare. Bucură-te, pruncă, bucură-te, Odighitrie, minune și auzire a toată lumea.

Și acum...,

Zilele vieții noastre le păzești nevătămate cu al tău ajutor, Fecioară pruncă. Și ne învrednicești ca sfârșit bun să aflăm cei ce îți cântăm și strigăm: „Bucură-te, întru tot fericită și Preacurată Născătoare de Dumnezeu, Odighitrie!”

Catavasie:

Tot neamul omenesc să salte cu duhul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să cânte: Bucură-Te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară.

LUMINÂNDĂ

Să se cinstească întru tot lăudata Maica lui Dumnezeu, ca ceea ce viață fiind, a născut pe Hristos, Dumnezeul nostru, deschizătoarea ușilor Raiului și curățirea a toată lumea, chemarea la viață, aceasta este cea grăită de prooroci, aceștia închinându-ne, ne închinăm lui

Dumnezeu și Mântuitorului sufletelor noastre *(de 2 ori)*.

Slavă..., Și acum...,

Veniți, credincioșilor, cu bucurie să mărim pe Minunata Icoană a Preacuratei Maicii Dumnezeului nostru și a dumnezeiescului Prunc, Mântuitorului Hristos, pe Carele, ca ceea ce L-a născut, pe mâini L-a purtat și îndrăzneală de maică către Dânsul având, neîncetat Îl roagă pentru noi și dă bogată milă.

LĂ LĂBDE

Se pun stihirile pe 4.

Glasul al 4-lea:

Podobie: *Dat-ai semn...*

Să proslăvim, credincioșii, pe cea cu daruri dăruită, Născătoare de Dumnezeu, mai vârtos având în gurile noastre totdeauna sfântul și binecuvântatul numele ei, neîncetat alergând la Preacurata și purtătoarea de vindecări icoana ei, căci printr-înșă aflăm toate cele bune și folositoare pe pământ și de opririle ce sânt în văzduh, ale dracilor, ne izbăvim. Ca o Maică care a născut pe Făcătorul tuturor, mântuiește din nevoi sufletele noastre *(de 2 ori)*.

Să se tânguiască veșnic adunarea necredincioșilor celor ce nu te mărturisesc întru naștere curată Născătoare de Dumnezeu și nu se închină preacuratei icoanei tale. Iar noi, norodul cel credincios, bucurându-ne, te mărturisim adevărată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, căci cu adevărat, ai născut cu trup pe Hristos, Dumnezeul nostru. Ai călcat stricăciunea lui Adam și toată lumea o ai curățit de păcat, viață fără de sfârșit dăruind, intrarea Raiului credincioșilor deschizând, prin dumnezeiască nașterea ta, pe Care roagă-L să ne mântuiască pe noi, cei ce cântăm cu credință taina ta.

Bucură-se dar și să se veselească, cu negrăită bucurie, toată mulțimea credincioșilor: să cadă, dar, și să se închine, cu toată cucernicia, Maicii lui Dumnezeu, cu temere mulțumindu-i aceleia, după Dumnezeu, ca mijlocitoare către Dumnezeu, de atâtea mari bunătăți la care doresc îngerii să privească, Care a dăruit credincioșilor, prin Născătoarea de Dumnezeu, icoana sa, Hristos, Dumnezeul nostru, Cel Ce are mulțimea îndurărilor și, mare și preabogată milă.

Slavă..., Și acum...,
glasul al 8-lea:

Sfânta și întocmai închipuita icoana ta, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, cu darul tău, s-a făcut izvor prea-îndestulat, încălzind partea cea de sub soare și luminând toată lumea cu razele cele de lumină strălucitoare ale Sfântului Duh și luminatele vindecări, pentru că tu pe Cuvântul lui Dumnezeu negrăit L-ai născut cu trup, de la Arhanghel auzind aceasta: „Bucură-te, cea plină de dar, Domnul este cu tine și Duhul Sfânt va umbri peste tine spre zămislire”. Asemenea ai zis și tu către cea întâi scrisă icoana ta căutând la ea: „Cu aceasta să fie darul meu”. Și cuvântul tău cu stăpânirea icoanei a fost și chip, și glas, și putere, și lucru, și toată mintea o covârșea dumnezeiescul Dar, rămânând veșnic. Semne și minuni neîncetat lucrând și de suflet folositoare vindecare se dă tuturor celor ce vin cu credință, Maica lui Dumnezeu, prin ale tale neîncetate rugăciuni către Dumnezeu.

Doxologia mare, troparele, ecteniile și otpustul.

LĂ LITURGHIE

Fericirile din cântarea a 3-a, pe 4, și din cântarea a 6-a, pe 4.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Ă Împăratului Hristos celui înalt, Maică, O, bucură-te, Curată, palat neclintit și în-suflețit, bucură-te, Călăuzitoare, bucură-te, că prin tine nevătămat locașul nostru se păzește.

Fericți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Pe Care, neputând făptura a-L încăpea, trupește L-ai încăput, Călăuzitoare, Fecioară neispită de nuntă, drept aceea

„Bucură-te”, îți cântăm, după datorie, mântuiește-ne.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Bucuria cea mult cântată a lumii, pururea „bucură-te”, îți cântăm ție, învrednicindu-ne, Curată, veșnicei bucurii, prin ale tale, cele de Maică rugăciuni, către Cel Ce S-a născut din tine, Odighitrie.

Fericiți cei prigonți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Bucură-te, minunea minunilor, Stăpână Călăuzitoare, bucură-te, bucuria tuturor, păzitoarea creștinilor în năpaste, zidul nebiruit al cetăților și al satelor, și biruință asupra vrăjmașilor.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prigoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Când ai primit pe Hristos, Preacurată, ai auzit glas: „Bucură-te!” Călăuzitoare Fecioară, pe Care și născându-L negrăit, de la toți auzi pururea: „Bucură-te!”

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Pe toate de bucurie le-ai umplut și pe cele de sus cu cele

de jos tu le-ai împreunat, Călăuzitoare, drept aceea, acum cerul și tot pământul cu o unire îți strigăm ție: „Bucură-te!”

Slavă...,

O, bucură-te, întru tot cântată Odighitrie, care ești mângâierea văduvelor și săracilor. Bucură-te, că izvorăști tuturor săracilor bogăție nedeșertată.

Și acum...,

Ceea ce ești decât tot aurul mai strălucită și decât soarele cel de dimineață mai luminată, locuință a lui Hristos, bucură-te, Odighitrie, bucură-te, Fecioară, bucură-te, Mireasă nenuntită.

TROPARUL

Glasul al 4-lea:

Folositoare grabnică, Maica Dumnezeului Celui de sus, pentru toți te rogi lui Hristos Dumnezeul nostru, lucrând mântuire tuturor celor ce aleargă la preaputernicul tău acoperământ. Apără-ne pe noi toți, o, Doamnă împărăteasă și Născătoare de Dumnezeu, în primejdii și scârbe, și în boli, în greutate și de mulțimea păcatelor. Stăm înaintea și ne rugăm ție cu umilința sufletului și zdrobirea inimii, cu lacrimi înaintea Preacuratului tău chip. Având neîndoită nădejdea la

tine ca să ne izbăvești de toate răutățile și să ne dăruiești cele folositoare, și pe toți să-i mântuiești, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară: că tu ești Dumnezeiesc acoperământ robilor tăi.

CONDACUL

glasul al 8-lea:

Podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Să alergăm, noroade, la liniștitul acesta și bunul liman, la grabnica ajutoare, gata și caldă mântuire, la acoperământul Fecioarei, să grăbim la rugăciune sârguindu-ne la pocăință, că izvorăște nouă neîmputinată milostivire Preacurata Născătoare de Dumnezeu, apucând înainte spre ajutor, izbăvind de mari nevoi și răutăți pe robii săi, cei cu bune năravuri și de Dumnezeu temători.

ĂPOSTOLUL

Prochimen, Glasul al 3-lea:

Mărește, suflete al meu, pre Domnul, și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu.

Stih: *Că a căutat spre smerenia roabei sale, că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Din Epistola către Evrei ...,

(9: 1-7):

(caută în 21 Noiembrie).

Aliluia, Glasul al 8-lea:

Ascultă fiică și vezi...

Stih: *Feței tale se vor ruga...*

EVANGHELIA

Evangelhia de la Luca:

(10: 38-42; 11: 27-28):

(caută la 8 Septembrie, la liturghie).

CHINONICUL:

Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema.

TIPIE

Slujba Sfinților Mucenici; Epictet preotul, și Astion, monahul, se poate cânta împreună cu Slujba Icoanei Maicii Domului din Kazani după cum urmează:

LA DECERNIE

❖ **La "Doamne, strigat-am..." 10 stihiri: 6 ale Icoanei, 4 ale Sfinților, Slavă... a Sfinților, Și acum... a Icoanei.**

❖ **Paremii: 3 ale Icoanei.**

❖ **La Litie: stihirile Icoanei și ale Sfinților, Slavă... a Sfinților, Și acum... a Icoanei.**

❖ **La Stihavnă: stihirile Icoanei, Slavă... a Sfinților, Și acum... a Icoanei.**

❖ **La binecuvântarea pâinilor: Troparul Icoanei, o dată, a Sfinților o dată și Născătoare de Dumnezeu, Fecioară o dată.**

LA VTRENIE

❖ **La “Dumnezeu este Domnul..”**
Troparul Icoanei, (de două ori), Slavă..., al Sfinților, Și acum..., al Icoanei.

❖ **Sedelnele:** Icoanei Slavă... a Sfinților Și acum... a Icoanei.

❖ **Mărimuri:** 3 ale Icoanei, și 3 ale Sfinților.

❖ **Evanghelia:** Icoanei.

❖ **Canoanele:** se pun 2: al Icoanei, pe 8, și al Sfinților, pe 4.

❖ **Catavasi:** ale Bunei-Vestiri:
Deschide-voi gura mea ...,

❖ **După cântarea a III-a:**
Condacul și Icosul Sfinților.

❖ **Sedelna:** Sfinților, Slavă..., Și acum..., a Icoanei.

❖ **După Cântarea a VI-a:** Condacul și Icosul Icoanei și Sinaxarul.

❖ **Luminânda:** Sfinților, Slavă..., Sfinților, Și acum..., a Icoanei.

❖ **La Laude:** 3 ale Icoanei, și 3 ale Sfinților Slavă..., Sfinților, Și acum..., a Icoanei.

❖ **Troparele:** Sfinților o dată: Slavă..., Și acum..., al Icoanei.

LA LITURGHIE

❖ **La Fericiri:** 4 stihiri ale Icoanei din Cântarea III și 4 ale Sfinților din Cântarea VI.

❖ **Apostolul și Evanghelia:** 1. ale Icoanei; 2. ale Sfinților; 3. ale zilei săptămânii.

